

Автор: Иван Мучи (Илларионов Иван Илларионович)

Книга: Тавърпи

Сказка: Тавърпи

Пин-пин сул авал, ни кай енче мар, ни мал енче мар – сак таврашрах хастар халӑх пурӑнӑ. Йышлӑ халӑхӑн тӑшманӑсем те чылай пулӑ: куҫса ҫӳрекен тӑрлӑрен йӑхсем хум хыҫҫӑн хум пек пыра-пыра тапӑнса канӑҫ паман вӑсене, анчах нихӑш тӑшмана та хастарсем парӑнман. Пӑрре ҫав хастарсем ҫине хура тӑшман вӑрҫӑпа пынӑ. Ӑна хирӗҫ кӑрешме пӑтӑм халӑх кар ҫӑкленӑ. Мӑн чухлӑ юн юхнӑ, мӑн чухлӑ ҫын вилӑ, анчах тӑшман вӑйӑ чакни палӑрман. Вӑрҫӑ тӑсӑлнӑҫемӑн халӑх курайманлӑхӑ ӳссех пынӑ. Ҫав ниҫта та шӑнӑҫайми курайманлӑх сывлӑшӑнче пӑр ҫемьере сӑмахпа каласа пама ҫук, хут ҫине ӳкерсе ҫырма ҫук хитре хӑр ача ҫуралнӑ.

Тӑшмана тавӑрас шухӑшпа пурӑнакан ашшӑ-амӑшӑ ӑна Тавӑрпи тесе ят панӑ. Хӑр ача кунран-кун ӳссе пырса ҫулталӑкрах чечек пек яштака пӳллӑ, ҫемӑрт пек хура куҫлӑ, эреветлӑ-теветлӑ сӑн-питлӑ хӑр пулса тӑнӑ. Анчах Тавӑрпи каччӑ ҫинчен шухӑшламан, вӑрҫӑри арҫынсене тӑрантарма апат-ҫимӑҫ ытларах туса парасшӑн ырми-канми ӑҫлесе пурӑнӑ.

Пӑррехинче, вӑрҫӑра аманнисен суранӑсене ҫыхма кайсан, тӑшман янӑ ухӑ сӑнни Тавӑрпин сылтӑм хулне амантнӑ, ҫапах вӑл хӑй ӑҫне пӑрахман.

Кайран, тепӑр сӑнӑ кӑкӑрӑнчен лексен, халран ӳксе аран-аран вӑрҫӑ хирӑнчен тухнӑ.

Шур-шур кулюкки шулап тӑрӑх кускалат, ик ҫунаттинчен юн юхат. Юн юхин те – вӑҫес тет, ҫитес ҫӑре ҫитес тет. Тавӑрпи те ҫавнашкал: суранӑ йывӑррине пӑхмасӑрах малалла туртӑннӑ, урса кайнӑ хура тӑшмана тавӑрасшӑн ҫуннӑ. «Камран пулӑшу курам, кама йӑлӑнса пӑхам?»

Тӑнчене пурӑнӑҫ ӑшши паракан Хӑвел кӑвак тӳпере ярӑнса ҫӳренине асӑрхасан кӑмӑл сасӑпа йӑлӑнма тытӑннӑ:

– «Ҫутӑ Хӑвел, ӑш Хӑвел, пулӑшсамчӑ ӑс мана хаяр тӑшмана тавӑрма!».

Сарӑ Хӑвел ылтӑн пайӑркисем витӑр хӑйӑн ӑшшине пӑтӑм тӑнче ҫине ытларах ярса ҫапла каланӑ:

– «Тавӑрпи хӑрӑм, ӑп Хӑвел-ҫке! Хӑвелӑн хӑй ӑшшине пурин ҫине те пӑр пекех ямалла».

– Ӕсӑ урӑх вӑйсемпе калаҫса пӑх. Тен, сана вӑсем пулӑшма пултарӑҫ». Тавӑрпи вара хӑйӑн умӑнче тӑкӑр пек ҫуталса ыртан Шывпа инҫех мар шатӑртатса ҫунан Вута тархасласа пӑхнӑ:

– «Кӑмӑл Шывӑм! Ылтӑн Вутӑм! Пулӑшсамӑрччӑ мана хаяр та сӑхӑ тӑшмана ҫапса аркатма!»

– «Чипер хӑрӑм Тавӑрпи, сана пулӑшма ӑпир хатӑр каҫ та ир. Мӑскер тума хушан?» – тенӑ Вутпа Шыв иккӑшӑ те пӑр харӑс.

– Каласамӑрччӑ малтанах, хӑшӑ сиртен вӑйлӑрах?» – ыйтнӑ Тавӑрпи.

– «Шывах вӑйлӑ, Шыв вӑйлӑ, анчах унтан вӑйли ӑпӑ пур!» – тенӑ шатӑртатса Вучӑ.

– «Вутах вӑйлӑ, Вут вӑйлӑ, унтан вӑйли ӑпӑ пур!» – тенӑ карласа Шывӑ.

Тавлашсан-тавлашсан Вут тата ытларах шатӑртатса ҫунма тытӑннӑ, патне пыма май пулман. Шыв кӑрлесе юкса килӑ те – асар-писер вӑйлӑ кӑрешӳ пуҫланса кайнӑ. Кӑрлеттерсе-кӑрлесе, ҫатӑртатса-ҫатлатса, шатӑртатса-шартлатса ҫунать Вут. Шывӑ чашлатса та чӑшлатса, кӑрлесе те карласа, шарлаттарса-шӑтӑртатса ҫупать Вута. Кӑрешӳ вӑйланнӑҫемӑн вӑйланса пынӑ.

Вут ывӑна пуҫланӑ, тар тапса тухнӑ унӑн. Шывӑ пӑҫертекен Вута хирӗҫ кӑрешнӑҫемӑн вӑриленсех пырса вӑремех кӑнӑ те вӑренӑҫемӑн хухсах тӑнӑ. Юлашкинчен Шывӑ Вута ҫӑнтернӑ. Вут аран кӑна чул хушшине пытанса юлнӑ. Вара ҫавӑнтах вут чулӑ пулнӑ. Шыв хухнӑ ырына юлнӑ Вут тарӑ сивӑнсе пӑркеленсех ларнӑ.

– «Вут тарё... Аһа чёртсе пәхсан мәнле-ши? Вут пекех сунё-ши?» – тесе Тавәрпи пёр чётёмне илсе чул сине хунә та Шывран пытанса ларнә Вута чул хушшинчен тухма хушнә. Вучё тухман. Тух тесе те тухманшән Тавәрпи чула хытә япалапа сәпнә та – вут чуләнчен хём тухса чётём тар сине ўкнё. Тарё хыпса илнё, сўлелле паш! сикнё. «Акә аста вәл Таван сёршыва тапәнакансене сунтармалли вут-суләм!» – Тавәрпи пичё синче савәнәс паләрнә.

Вутпа сәпәснә чухне вёреме кёнё Шыври чёр чунсем писсе кайнә. Шыв сине вёсен ирёлнё сәвё тухнә. Хайхи туртса ыратакан сурана сәв шывпа сёрсе пәхсан Тавәрпи суранё ләшах пулнә, юсаннә.

«Ара, ку сиплё Шыв-ске!.. Чёрёлёх Шывё. Кунпа вәрсәра аманнисене сыватма пулать», – тата та ытларах хёпёртесе каять кәвар чёреллё хёр, сәвәнтах хай халәхне кун пирки пёлтерме хәвәртрах чупать. Вара хастарсем Вутпа кёрешнё Шыв хёррине аманнисене илсе пырассё те сыватса ярассё.

Вут тарёпе тәшмансене ашалантарма пикенецсё – чылайәшне вёлерсе пётерессё.

Сапа та сиччёшё тарса хәтәлассё. Сәкна пёлсен Тавәрпи тарәхса кайнә.

– «Тәшман, ан савән! Пурёпёр тупатәп: тёнче хёррине тарса ўксен те, сёр тёпне ансан та, юман хәвәләнче пытансан та, шыва кёрсен те тупатәпах сана, тёп тәватәпах!» – тенё те ваттисенчен пил илсе вәрәм сула тухса кайнә. Хәйпе пёрле пёр сёклем тар илнё. Эрне утнә, уйәх... Сич эрнерен пёр тётём каç тәшман аллине лекнё. Сичё сынна хирёс Тавәрпи вилес пек кёрешнё. Анчах астан сёнтерён вёсене, сиччёшё те арсынсем-ске, вайлә этемсем. Тарпа усә курнә пулсан тен... Анчах унпа усә курма ёлкёреймен-ске Тавәрпи. Хулән пёлёт айёнчен шавәнса тухнә тулли Уйәх сичё сынна хирёс юнлә шәпәр-шәпәр тар тапса тухичченех кёрешекен Тавәрпи сине ашшән пәхса тәнә. Хёр вара ал вёссён кёрешнипе сичё сынна сёнтерес суккине кура йәләнса каланә:

– «Таван сёршыв тәшманёнчен мәшкәл куриччен мана Уйәх хай патне илинччё!» – тенё.

Сапла каласа пётернё-пётермен чипер хёр Тавәрпи сёклемё-мёнёпех сёртен уйрәлса сўлелле хәпарма тытәннә, сичё хутлә пёлёт витёр: кәвак пёлёт, сил пёлечё, шур пёлёт, сүмәр пёлечё, там пёлечё, юр пёлечё, пәр пёлечё витёр тухса Уйәх сине пырса тәнә. Сапла вара сүтә Уйәх аһа хай патне илнё... Тулли уйәх сине пәхсан чипер хёр тәнине куратәр. Сәв хёр – Таван сёршыва тапәнакан тәшмана тавәрма хушакан Тавәрпи пулать.